

CHRIST. Οὐδ' ἐν σελίνοις πούσιν.] Prouer- A
bium οὐδ' ἐν σελίνοις dictum in eos qui ne mini-
mum quidem processerūt in opere quod aggressi
fuerint,translatum ab hortis,in quorum ambi-
tu & ingressu (αὐλίκοι vocātur illi ambitus) apiū
& rutam ferere solebant. Alijad apium referunt

gymnici agonis, nam apio imponebant recens
natos infantes, quasi vt rudimentis erudiantur
certaminis in ludicro agone postea obeundi. Le-
gendum autem puto πούσιν non πού, vt sit Non-
dum principium habes instituti operis.

Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῆς τειχοινίκων ἐ-
πῶν.
Αλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυω- B
γορῶ
Ταῦτά ταῦτά σου καταπλή. καὶ ξυωμότης
καλῆ.
BDE. Αἰεὶ γ' αὖ πρὸς τῆς θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλα-
χθεῖτέ μοι
H δέδοκτά μοι δέρεαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
Χο. Οὐδέ ποτέ γ' ἐχέως ἀν' ἐμὸν λαιπὸν ἦ.
Ος τις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐσάλης.
BDE. Ως ἀπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστὶ καὶ ξυω-
μότης.
Hν τε μέζον λῶτ' ἐλαττον πρὸς γὰρ τις κατη-
γορῆ.
Hς ἐγὼ ἐκ ἠκουσα τένοιο ἐδὲ πεντήκοντ' ἐτῆς.
Ναὶ ἡ πολλὰ τῶν ἀείχων ἐστὶν ἀξιώτερα.
Ως ἐγὼ δὴ τένοιο ἄντις ἐν ἀγορᾷ κυλινδεταί.
Hν μὲν ἀνιπτά τις ὀρφῶς, μεμβραῖδας δὲ μὴ
δέλη,
Εὐδέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλισίον τὰς μεμβραῖ-
δας.
Οὗτος ὁ φωνεῖν ἔοικ' ἀπ' ἄπορος ἐπὶ τυραννίδι.
Hν δὲ γήτειον πρὸς τῆς ἀφύας ἡδυ-
σματι,
H λαχανόπωλις πρὸς ἀβλέψασα φησὶ πατέρω,
Εἰπέ μοι, γήτειον ἀπῆς; πόπερον δὲ πὶ τυραν-
νίδι,
H νομίζεις τὰς Αθῶνας ὅτι φέρειν ἡδύσματα;
Ξαν. Καὶ μέγ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς με-
σημβείας,
Οπ κελπίσαι κέλευσον, ὅξυθυμηθεῖσά μοι,
Hρετ' εἰ τῶν Ἰππῶν καδισαμα τυραννίδα.

(Vt sit hac inserta sumpta ex versibus vilifsi-
mis)
Nunc dolor te nullus angit, verum ubi causam
hanc aget
Rhetor, accusans quod audes, & vocabit con-
scios.
BDE. Calites obtestor, estisne hinc ituri vos
procul?
An die videtur ista, verbera & dare & pati?
CH. Nullus abeo, dum stat aliqua pars mei.
Quando ades nobis tyrannidem occupans.
B D. Nempe vobis est tyrannis atque coniura-
tio
Sine paruum siue magnam rem quis accusauerit,
Quinque sed denis ab annis nomen hoc non
audij
Vilius nunc indicatur qualibet sanguine.
Namque nomen hoc frequens est in foro vena-
lium
D Si quis empsitabit Orophos, nolit autem mem-
bradas
Illicò qui vendit illas proximè stans inquiet,
Iste homo videtur obsonare pro tyrannide:
Sectile at porrum petenti (is in apnis gratius sa-
por)
Indicatrix dicet olerum torna ocellis intuens,
Dic mihi, porrumne pascis? num paras tyran-
nidem?
E Angula vrbs tibi ista ferret dulcia iritamina?
X A N. Quin heri in meridie me, profeda in-
trantem lupa
Quòd sedere equo iubebam singulari se furens
Sic rogauit. Hippiane ascendis in tyrannidem?

Σχόλια. Τῶν τειχοινίκων ἐπῶν] ἀντὶ τῆς τῆς εὐτε-
λῶν. Ἐπιπῶν πρὸς τὰς φωνὰς παίζει. φορτικοῦ ὄντος,
ἐν οἷς μάλιστα τῆς ποιητῆς σκώπτουσι Ἀρχίππον. ἀλ-
λως ἀντὶ τοῦ εὐτελῶν σίχων. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ ἐξ
εὐτελοῦς παροιμίας ἤρξατο τῆς τῆς κήπων. τειχοινί-
κων οὐκ ἀντὶ τῶν τειῶν χονίκων ἀξίων. ξυωήγορος
δὲ ῥήτωρ. κατὰ τὴν δὲ κατὰ χεῖρ. κατηγορῆ. Καὶ
ξυωμότης] ὡς αὐτῶν σιωχῶς λεγόντων, ὅτι ταῦτά
τυραννίς ἐστὶ καὶ ξυωμοσία, οὐδὲν ἄλλο φησὶ μεμελ-
τηται ἡμῖν ἢ ταῦτά. δέρεται ἡ δὲ δέρειν ἐπὶ τοῦ τύπτε-
σαι. Εἰς ἀν' ἐμὸν. ἀντὶ τῆς ἔως ἀν' ἐμὸν λαιπὸν μου ἐπὶ
λείπεται. Πεντήκοντ' ἐτῆς.] ἀντὶ τοῦ εἰς πεντηκῶσόν
ἔτος ἢ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐκ ἠδὲν τὸ ὄνομα τῆς τυραννί-
δος. Αξιώτερα] εὐνοτέρα ἢ ἐν ἀγορᾷ εἰδισμῶν λέγε-
ται. κυλινδεταί] ἢ περιφέρεται. ὀρφῶς] ἐν τοῖς πλείστοις
ὀρφῶς. ἐν τισὶ ἢ ὀρφῶς. μήποτε ἢ, καὶ τὸ ἐνικὸν τῶν ἰχθύος
οὕτως ἐλεγον, ὀρφῶς ὡς λαγῶς ἢ τῶς. μεμβραῖς δὲ εἶ-
δος ἀφύας. ἡδύσματι. πρὸς τὸ γήτειον. ὅτι ἡδύσμα
ἐστὶν, ἐχ' ὡς ἐν τισὶν ἀναρχαφῶσι τῆς λέξεων ἀνδρείω τῆ

ὁμοιον ἐν Ἰππῶσι ἢ εἶρηται πρὸς αὐτῶν. ἐστὶ γὰρ εἶδος βο-
τῆνης παρεοικὸς ἀράσω. Παραβλέψασα φησὶ.] ἐτέρω δ-
φθαλμῶν αὐτὸν φησὶ χαλεπῶς ὑποβλεψαμένη φησὶ, ὅτι
ἐστὶ ὁ φαρῖν, ὡς ἐκ ἀξίων ἡγεμῶν τὸν τυχόντα φαρῖν
γήτειον. H νομίζεις τὰς Αθῶνας.] φησὶν ὅτι εἰς τὴν φύ-
σιν αἱ Αθῶναι ἡδύσματῶν.
CHRIST. Τῶν τειχοινίκων ἐπῶν] Vilia & ine-
pta deridet poetarum carmina, precipue Archippi
qui fortassis prouerbium illud de apio & ruta ex-
tulerat, quod εὐτελες ceter & dignum tribus chœ-
nicibus. Puto autem per parenthesis scribendum
hunc versum τῶτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν, &c. & quasi
dicere Nam hanc quasi insertam dabimus ex vul-
gario & ridendo carmine. Caterum ξυωήγορος
hic est rhetor & accusator, nam καταπλή est κα-
τὰ χεῖρ & κατηγορῆ vt docuit Glossographus. καὶ
ξυωμότης καλῆ] Quia illi identidē dicebant, Hęc
sunt tyrannica & coniurationis plena, vt postea
illis exprobrat Bdelycleō, propterea ait Hęc sola
Qq iiiij